

Maasricht, 13-4-1959
Turennestraat 21

Hooggeachte Juffrouw Maessen,

Door een plots opgekomen niet uit te stellen beslommering heb ik u op uw prettieve inkoop-brief van 9 deser, alvast een gedichtje toegesonden, waaraan Harry ook zijn part had.

Ik ga u nu een paar woordjes schreeven, als eigenlijke beantwoording. In dat begin ik nu een weer met ~~het~~ versje: "Onwaarschijnlijk, " pag-39 van Emeritaat:

Toen is dat meisje begonnen te lopen
Zond dat goudentientje, waarde zon in schein.
"Met de zon is zoveel te kopen
en dat alles voor mij alleen.

Waar zullen mijn schouderkjes dragen
dit oranje licht in zulke een overvloed?

Zal ik niet liever dit de bloemen vragen,
die altijd weten, hoe het moet?*

Zo is dat meisje blijven dwalen
rond dat tentje tot zonsondergang.
En zo vond ik haar slapend ademen
met dat verdonkerd schijfje onder haar wang.
Het had dus nog altijd niets uitgezocht
en niets gekocht.

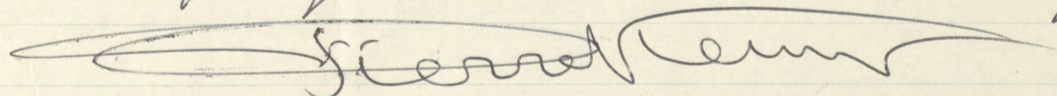
Dit gedichtje schreef ik in ± 1955.
Was het profetisch? Of radar-iek zoals
dat tegenwoordig ook al kan. In ieder ge-
val, hebt U er op een boeiende wijze in Uw
brief uiting gegeven aan dat zalige gevoel
te kopen, na te hebben gekozen en dit
aan de liepste te kunnen laten zien.

En als ik het mag horen, wat het is gewor-
den, zal Harry mij dat wel verhalen.

U bent met het nalezen van de Tocht
nog lang bezig geweest en gezien mijn

ogen, schoot ik niet hard op, maar
ik heb uw werk eraan al meer en meer
gaan appreciëren en vaker gedacht
van hoeveel vrije droomtijd heeft de dichter
daar hily beroofd? Ik ben er erg
terreden over en zal in het toekomstige
nog wel eens gaarne van uw goed,
belangloze diensten gebruik maken.
Maar het tempo van Harry kan ik
niet meer opbrengen. Ik zal het dus
kalm aan doen.

Als u nog geen keuze hebt gedaan,
gun u de moeite van kiezen en kopen
dan nog maar een passie, ik blijf be-
nieuwd wat ~~de~~ einduitslag is. Veel
keus en veel smaak
en met hartelijke groeten ook aan Harry

(PIERRE KEMP)